

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 26/2/2021

Αριθμός απόφασης: 634

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

**ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2017/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 29/10/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία “.....” με ΑΦΜ και διακριτικό τίτλο “.....” που εδρεύει στον οικισμό του Δ.Δ. του Δήμου Λάρισας, Τ.Κ. και εκπροσωπείται νόμιμα, κατά της με αρ./15-9-2020 πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 7 του Ν.4337/2015 χρήσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την από 27/10/2020 Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του τμήματος Α7' - Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο απόφασης.

Επί της από 29/10/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία “.....” με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την αριθμό/15-9-2020 πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. χρήσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους **10.380,00 €** (103.800,00 Χ10%), διότι έλαβε τρία (3) εικονικά ως προς το πρόσωπο φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 103.800,00 €, από την επιχείρηση «..... - ΑΦΜ», η λήψη των οποίων δεν είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του φόρου εισοδήματος του οικείου έτους, κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2§1, 11§1, 12§1, 18§2, 9 και 30§4 του Π.Δ. 186/1992 που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 περίπτωση ε' του ν. 4337/2015.

Δυνάμει της με αρ./6-2-2019 εντολής μερικού ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, διενεργήθηκε φορολογικός έλεγχος περί της ορθής τήρησης βιβλίων και στοιχείων για τις χρήσεις 2009 και 2010 στην προσφεύγουσα επιχείρηση, με κύρια δραστηριότητα «ΧΟΝΔΡΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΒΡΩΣΙΜΩΝ ΕΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΩΝ». Αιτία ελέγχου αποτέλεσε το με αρ. πρωτ. ΣΔΟΕ Ε.Δ. ΑΤΤ. Α.....ΕΞ2019 ΕΜΠ/15/1/2019 (αρ. πρωτ. εισερχ. ΕΜΠ.../22-1-2019) έγγραφο που αφορά στο με αριθμό υπόθεσης/..... Πληροφοριακό Δελτίο του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) Επιχειρησιακής Διεύθυνσης Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος Αττικής, βάσει του οποίου, η προσφεύγουσα φέρεται να έλαβε από την επιχείρηση «....._ΑΦΜ» οκτώ (8) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 498.154,00 € στη χρήση 2009 και τρία (3) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 103.800,00 € στη χρήση 2010, τα οποία είναι εικονικά τουλάχιστον ως προς το πρόσωπο.

Στη συνέχεια, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, αποδεχόμενος τα πορίσματα του ελέγχου του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Π. Αττικής για την επιχείρηση «..... - ΑΦΜ» και αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία που συνέλεξε κατά τη διενέργεια ελέγχου στην επιχείρηση της προσφεύγουσας, έκρινε τα ληφθέντα φορολογικά στοιχεία από την ανωτέρω εκδότη επιχείρηση εικονικά ως προς πρόσωπο και εξέδωσε τις σχετικές πράξεις επιβολής προστίμου.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση, της προσβαλλόμενης πράξης, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης διότι οι επίμαχες συναλλαγές ήταν πραγματικές όπως αποδέχεται και η φορολογική αρχή, αλλά από πρόσωπο διαφορετικό από αυτό που αναγράφεται στα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία, ωστόσο η ίδια τελούσε σε καλή πίστη .
2. Παραγραφή του δικαιώματος της φορολογικής αρχής.
3. Παράβαση νόμου διότι σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 66 του Ν.4174/2013 δεν είναι εικονικό για το λήπτη το φορολογικό στοιχείο το οποίο αφορά σε πραγματική συναλλαγή, αν το πρόσωπο του εκδότη είναι διαφορετικό από αυτό που αναγράφεται στο στοιχείο. Μη ορθή εφαρμογή των διατάξεων του νόμου και της ΠΟΛ1249/2013.

Ως προς τον ισχυρισμό περί έλλειψης αιτιολογίας

Επειδή, στο άρθρο 19 παρ. 4 του ν. 2523/1997 δίδεται ο ορισμός του εικονικού φορολογικού στοιχείου και συγκεκριμένα ορίζεται ότι: «Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. Τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία συναλλαγής κατώτερη της πραγματικής θεωρούνται πάντοτε για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ως ανακριβή, ενώ τα φορολογικά στοιχεία στα οποία αναγράφεται αξία μεγαλύτερη της πραγματικής θεωρούνται ως εικονικά κατά το μέρος της μεγαλύτερης αυτής αξίας.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ.9 του Π.Δ.186/92 «Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσον, ο εκδότης, όσον και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση 116/2013 του ΣτΕ όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν

πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή σύμφωνα με την νομολογία «δεν απαιτείται απόδειξη, και δη άμεση, της εικονικότητας ειδικώς της συγκεκριμένης συναλλαγής, αλλά η απόδειξη αυτή μπορεί να προκύψει και από δικαστικό τεκμήριο, προς συναγωγή του οποίου αρκεί από τη συνολική και όχι μεμονωμένη και αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ιδίαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν οι περιστάσεις εκείνες που δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι ο εκδότης του τιμολογίου δεν είναι, πάντως, εμφανές ότι διέθετε τα μέσα, υλικά και προσωπικό για να εκτελέσει τις επίμαχες εργασίες.» ΣτΕ 1404/2015.

Επειδή, η κρίση περί της εικονικότητας μιας εμπορικής συναλλαγής πρέπει να στηρίζεται στη συνολική αξιολόγηση και εκτίμηση όλων μαζί των στοιχείων που επικαλείται και προσκομίζει η φορολογική Αρχή και όχι στην εκτίμηση μεμονωμένα κάθε αποδεικτικού στοιχείου (ΣτΕ 2223/95).

Επειδή σύμφωνα με το με αριθμό υπόθεσης/..... πληροφοριακό δελτίο του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Δ. Αττικής, τα εκδοθέντα από την επιχείρηση «....._ΑΦΜ» φορολογικά στοιχεία κρίθηκαν εικονικά ως προς τη συναλλαγή διότι :

- Η εκδότρια επιχείρηση πραγματοποίησε έναρξη εργασιών στις **16/12/2008** και δήλωσε ως έδρα μισθωμένο ισόγειο κατάστημα επιφανείας 28 τμ, στην οδό στη Λάρισα, από όπου και αποχώρησε γύρω στο Μάρτιο του έτους 2009, ενώ για όσο διάστημα ήταν μισθωμένο το ακίνητο δεν υπήρξε καμία δραστηριότητα σύμφωνα με τις σχετικές Υπεύθυνες Δηλώσεις των ιδιοκτητών του ακινήτου.
- Σε επιτόπιο έλεγχο που πραγματοποίησαν οι ελεγκτές του ΣΔΟΕ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ στην έδρα της επιχείρησης την 09/2/2011 διαπίστωσαν ότι δεν υφίσταντο πλέον εκεί έδρα και από δηλώσεις των ιδιοκτητών, περί τον Μάρτιο του 2009 είχε ήδη αποχωρήσει.
- Δεν υπήρχε πάγιος εξοπλισμός.
- Δεν υπήρχαν δαπάνες/αμοιβές εργατοτεχνικού προσωπικού.
- Δεν απασχόλησε προσωπικό και δεν είναι απογεγραμμένη στο Μητρώο Εργοδοτών Κοινών Επιχειρήσεων του ΕΦΚΑ, ούτε σε Δημόσιο-Ιδιωτικό και τεχνικό οικοδομικό έργο, σύμφωνα με

τα υπ' αριθμ...../21-11-2018 και/26-11-2018 έγγραφα του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Μισθωτών Λάρισας (ΕΦΚΑ) και του Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας Λάρισας αντίστοιχα.

- Από συστάσεως της εταιρείας μέχρι σήμερα έχουν υποβληθεί με ανακριβή στοιχεία έτσι ώστε να μην προκύπτει φόρος για καταβολή, μηνιαίες περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ μόνο για τη φορολογική περίοδο 16/12/2008-31/12/2010, έχει υποβληθεί **μία (1) μόνο** εκκαθαριστική δήλωση το 2010 και μία(1) μόνο Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος Οικ. Έτους 2010.
- Από τον έλεγχο των συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών προμηθευτών, προέκυψε ότι η εκδότρια δήλωσε προμηθευτές (αποτελούν το 80% των συναλλαγών της) επιχειρήσεις εικονικές ή φορολογικά εξαφανισμένες, έτσι ώστε να αυξάνει πλασματικά τα έξοδα της με ανύπαρκτες αγορές και δαπάνες, παραπλανώντας τις φορολογικές αρχές με την υποβολή δηλώσεων φπα οι οποίες και είχαν πάντα πιστωτικό υπόλοιπο.
- Η εκδότρια επιχείρηση δεν γνωστοποίησε στις φορολογικές αρχές τις απαραίτητες πληροφορίες για την δραστηριότητά της, καθώς και τις μεταβολές που διενεργούνται, δεν διέθετε καμία εγκατάσταση και υπέβαλε δηλώσεις Φ.Ε. και Φ.Π.Α. με ανακριβή δεδομένα ώστε να μην προκύπτει φόρος για καταβολή.
- Η διαχειρίστρια της εκδότριας επιχείρησης,προχώρησε σε έκδοση ΑΦΜ τον προηγούμενο μήνα από τη σύσταση της ελεγχόμενης εταιρείας, υπέβαλε φορολογική δήλωση μία και μοναδική φορά για τη χρήση 2009 και έκτοτε είναι φορολογικά εξαφανισμένη.
- Η κ. είναι σήμερα αγνώστου διαμονής και δεν έχει ανταποκριθεί ούτε στην Πρόσκληση για προσκόμιση Βιβλίων και Στοιχείων, αλλά ούτε και στο σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου και τους σχετικούς προσωρινούς διορθωτικούς προσδιορισμούς προστίμων περί έκδοσης Εικονικών Φορολογικών Στοιχείων, τα οποία και επιδόθηκαν νομότυπα στον Κο Δήμαρχο Λάρισας.

Υπό τα δεδομένα αυτά, η φορολογική αρχή απέδειξε ότι η εκδότρια επιχείρηση ήταν, κατά τις επίδικες χρήσεις, φορολογικώς μεν υπαρκτή, υπό την έννοια ότι διέθετε Α.Φ.Μ, είχε θεωρήσει βιβλία και στοιχεία στο παρελθόν και είχε προβεί σε δήλωση ενάρξεως επαγγέλματος στη φορολογική αρχή, πλην, όμως, κατ' ουσίαν συναλλακτικώς ανύπαρκτη, αφού από τη συνολική εκτίμηση και τη συναλλακτική της συμπεριφορά δεν διέθετε την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή, ούτε το κατάλληλο προσωπικό, ώστε να παρέχει τις ανάλογες υπηρεσίες και συνεπώς δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τις επίμαχες συναλλαγές.

Επειδή εν προκειμένω, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας αφού έλαβε υπόψη τα ανωτέρω πορίσματα, όπως αυτά καταγράφονται στο με αριθμό υπόθεσης/..... πληροφοριακό δελτίο

του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Δ. Αττικής, έκρινε τα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία εικονικά ως προς το πρόσωπο, στηριζόμενος στις κάτωθι διαπιστώσεις ελέγχου :

- Από την περιγραφή των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων, τα οποία έχουν θεωρηθεί νόμιμα, προκύπτει ότι οι συναλλαγές αφορούσαν σε οικοδομικές εργασίες (εξυγίανση γης, εκσκαφές, επιχώσεις, ασφαλτοστρώσεις, κατασκευή των χώρων εργασίας και υγιεινής, πάνελ και δεξαμενών), ηλεκτρολογικές εργασίες και κατασκευή δικτύου άλμης. Από την αυτοψία που διενήργησε ο έλεγχος στην έδρα της προσφεύγουσας επιβεβαιώθηκε η πραγματοποίηση των εργασιών που αναφέρονται στα υπό κρίση παραστατικά, ενώ παράλληλα προέκυψε ότι η συγκεκριμένη προμηθεύτρια εταιρία («..... με Α.Φ.Μ.:.....») ήταν ο κύριος προμηθευτής της προσφεύγουσας τα έτη 2009, 2010, δεδομένης και της έναρξης λειτουργίας της στις 02/04/2008.
- Τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία καταχωρήθηκαν στα βιβλία της προσφεύγουσας επιχείρησης και συμπεριλήφθηκαν στις συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών και στις δηλώσεις ΦΠΑ και εισοδήματος των οικείων ετών.
- Η προσφεύγουσα με το με αρ.πρωτ./27-02-2020 απαντητικό έγγραφό της επί της με αρ. πρωτ./23-01-2020 πρόσκλησης του άρθρου 14 του Ν.4174/2013 για παροχή πρόσθετων εξηγήσεων προσκόμισε επιταγές εξόφλησης των υπό κρίση συναλλαγών προκειμένου να αποδείξει ότι οι συναλλαγές ήταν πραγματικές. Στη συνέχεια ο έλεγχος απέστειλε την υπ.αρίθμ./11-03-2020 αίτηση παροχής στοιχείων προς το Τμήμα Κανονιστικής Συμμόρφωσης Τράπεζας Πειραιώς, για την αποστολή φωτοαντιγράφων των δύο όψεων των επιδειχθεισών από την προσφεύγουσα επιταγών – συγκεκριμένα οι τριάντα έξι από τις τριάντα επτά επιταγές ήταν της BANK, καθώς η τελευταία ήταν της BANK- όπως και κάθε πληροφορία της ιστορικότητάς τους. Με το με αρ.πρωτ./...../ 12-05-2020 έγγραφο γνωστοποιήθηκε στον έλεγχο ότι υπάρχουν επιταγές ακάλυπτες, αλλά και επιταγές που ακυρώθηκαν. Επιπλέον, από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στην Δ.Ο.Υ. από το Τμήμα Κανονιστικής Συμμόρφωσης Τράπεζας Πειραιώς προέκυψε ότι μετά τις εξοφλήσεις προς την εκπρόσωπο της «..... με Α.Φ.Μ.:.....» με τις υπ.αρίθμ.-....,-.... επιταγές αξίας 82.600,00 € και 106.200,00 € αντίστοιχα, διενεργήθηκαν ισόποσες καταθέσεις χρημάτων στον τραπεζικό λογαριασμό της προσφεύγουσας, ενώ μετά την εξόφληση ποσού 82.600,00 € με την υπ.αρίθμ. επιταγή, διενεργήθηκε μερική επιστροφή χρημάτων (52.600,00 € από τα 82.600,00 €).
- Οι συναλλαγές που με βάση το έγγραφο από το Τμήμα Κανονιστικής Συμμόρφωσης Τράπεζας Πειραιώς και την επιγενόμενη από τον έλεγχο επεξεργασία δεν αποδεικνύεται η εξόφλησή τους προς την προμηθεύτρια εταιρία με Α.Φ.Μ.:..... είναι αξίας 403.445,01€ επί συνόλου συναλλαγών αξίας 712.077,00 €.

Επειδή, σύμφωνα με την νομολογία η αιτιολογημένη διαπίστωση από τη φορολογική αρχή ότι ορισμένο τιμολόγιο είναι εικονικό αρκεί για να στοιχειοθετήσει ευθύνη για τον επιτηδευματία που δέχεται τέτοιο στοιχείο και το καταχωρίζει στα βιβλία του, εκτός αν αυτός αποδείξει με κάθε νόμιμο μέσο ότι τελούσε σε καλή πίστη (ΣτΕ 875/2012, ΣτΕ 1295/1999).

Επειδή, στο άρθρο 65 του Ν.4174/2013 ορίζεται: *«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»*.

Επειδή εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τη καλή της πίστη, μολονότι έφερε το σχετικό βάρος απόδειξης, καθώς δεν προσκομίζει τίποτα σχετικά με τις πληρωμές των επίδικων φορολογικών στοιχείων, ούτε και καταφέρνει να δημιουργήσει αμφιβολίες σχετικά με το αποτέλεσμα του διενεργηθέντος ελέγχου. Ο ισχυρισμός της ότι κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης δεν ήταν απαραίτητη η πλήρης εξόφληση των αξιογράφων και επιταγών μέσω πιστωτικού ιδρύματος, αλλά μπορούσε να γίνει και με μετρητά, τυγχάνει απορριπτέος ως αόριστος και αναπόδεικτος, καθώς δεν προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία, ούτε εξηγεί σε ποια αξιόγραφα αναφέρεται, ενώ έρχεται σε αντίθεση με το έγγραφο του Τμήματος Κανονιστικής Συμμόρφωσης Τράπεζας Πειραιώς και την επιγενόμενη από τον έλεγχο της Δ.Ο.Υ. επεξεργασία, σύμφωνα με τα οποία δεν αποδεικνύεται η εξόφληση των επίδικων συναλλαγών προς την προμηθεύτρια εταιρία «.....» με Α.Φ.Μ..... Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αιτιολογεί το γεγονός της εξόφλησης ορισμένων επιταγών και επανακατάθεσης των ποσών τους στο λογαριασμό της.

Τουναντίον, λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι η αποδοχή των φορολογικών στοιχείων και η καταχώρησή τους στα βιβλία της προσφεύγουσας δεν αποτελεί πράξη συμπτωματική και μεμονωμένη, αλλά πράξη επαναλαμβανόμενη που απαιτεί κοινή βούληση της εκδότριας των στοιχείων και της λήπτριας επιχείρησης, αφετέρου ότι ο όγκος των επίμαχων συναλλαγών και το ύψος της αξίας τους προϋποθέτουν και δημιουργούν συνθήκες εμπορικών συναλλαγών, όπως άμεση και επαναλαμβανόμενη επαφή μεταξύ των αντισυμβαλλομένων κ.λ.π., στα πλαίσια των οποίων είναι αδύνατον να μην δημιουργήθηκαν στον προσφεύγοντα υποψίες ή υπόνοιες σχετικά με το πρόσωπο της εκδότριας, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα δεν ενήργησε καλή τη πίστη, ως εκ τούτου, ο σχετικός ισχυρισμός της τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος.

Ως προς την ένσταση παραγραφής

Επειδή στην παρ.11 του άρθρου 72 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται: *«Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις*

προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί...».

Επειδή στις παρ. 1 και 4 του άρθρου 84 του ν.2238/1994 (Όπως η περίπτωση β' της παρ. 4 του άρθρου 84 αντικαταστάθηκε με την [παρ. 6 του άρθρου 13 του Ν. 3522/2006](#) (ΦΕΚ Α' 276/22-12-2006) και σύμφωνα με το [άρθρο 39 του ιδίου νόμου](#) ισχύει από 22/12/2006 και μετά) ορίζεται: «Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.

4. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:

α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου.

β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου.

Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.».

Επειδή στην παρ.2 του άρθρου 68 του ν.2238/1994 (Όπως η παρ. 2 του άρθρου 68 αντικαταστάθηκε με την [παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 3522/2006](#) (ΦΕΚ Α' 276/22-12-2006) και σύμφωνα με το [άρθρο 39 του ιδίου νόμου](#) ισχύει για τα φύλλα ελέγχου που εκδίδονται από τη δημοσίευση του Ν.3522/2006 (22/12/2006) και μετά) ορίζεται:

«Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου. Στις πιο πάνω περιπτώσεις

το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία. Αν εκδοθεί το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 70...».

Επειδή στο άρθρο 9§5 του ν. 2523/97 ορίζεται ότι: «5. Οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου που έπεται εκείνης, στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία, ως κύρια φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος».

Επειδή η ως άνω διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. 2523/97 που προβλέπει την ανάλογη εφαρμογή των περί παραγραφής διατάξεων της φορολογίας εισοδήματος και επί επιβολής προστίμων ΚΒΣ, έχει την έννοια, κατά το μέρος που παραπέμπει στις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς ενέργεια συμπληρωματικής εγγραφής στη φορολογία εισοδήματος, ότι θεσπίζει τον ίδιο χρόνο παραγραφής κατά τα ισχύοντα στη φορολογία αυτή και για την επιβολή προστίμου για παραβάσεις του ΚΒΣ σε κάθε περίπτωση που διενεργείται κατά νόμο συμπληρωματική εγγραφή στην παραπάνω φορολογία (ΣτΕ 1623/2016).

Επειδή, σύμφωνα με την με αριθ. 327/04 γνωμοδότηση του Β' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. (ΠΟΛ 1125/2004) «Συμπληρωματικό στοιχείο αποτελεί και η έκθεση ελέγχου άλλης οικονομικής εφορίας, εκτός αν αυτή είχε εκδοθεί κατόπιν αιτήσεως του αρμοδίου για την έκδοση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., οπότε θα αποτελούσε μη επιτρεπόμενη έκθεση επανελέγχου της φορολογικής δηλώσεως (ΣτΕ 2397/90). Ιδιαίτερα δε συμπληρωματικό στοιχείο, δέον να θεωρηθεί επί εικονικών τιμολογίων η περιέλευση στοιχείων στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο και μετά την οριστικοποίηση της εγγραφής από έκθεση άλλης οικ. Εφορίας ή στοιχεία τρίτων επιχειρήσεων ή και άλλα έγγραφα όταν αποδεικνύεται η εικονικότητα των τιμολογίων και στοιχείων, έστω και αν αυτά ήταν στην διάθεση του οικ. Εφόρου, καθ' όσον γι' αυτά δεν είχε εγερθεί υπόνοια για την εικονικότητα τους κατά την συμβιβαστική επίλυση, ούτε ήταν δυνατή άνευ των σχετικών διασταυρώσεων η ανακάλυψη της εικονικότητας, γενομένη σε μεταγενέστερο χρόνο, και τα στοιχεία αυτά μπορούν να δικαιολογήσουν την έκδοση συμπληρωματικής πράξεως (βλ. και σκέψεις ΣτΕ 1426/2000) δεν είχε, ούτε μπορούσε δικαιολογημένα να έχει υπ' όψη της η φορολογική αρχή κατά την αρχική φορολογική εγγραφή (σχετ. 326/2004 του ΝΣΚ και ΣτΕ 588/80, 3083/80, 3760/82) και αποκαλύπτουν πηγή εσόδων που δεν εκτιμήθηκε κατ' αυτήν (ΣΤΕ 2985-88/81)».

Επειδή συμπληρωματικά στοιχεία επιτρέπεται να είναι επίσημα ή ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία, που τηρούν τρίτες επιχειρήσεις ή και άλλα έγγραφα, όπως έγγραφα άλλης ΔΟΥ ή άλλης δημόσιας υπηρεσίας, από τα οποία αποδεικνύεται, κατά την κρίση της φορολογικής αρχής ή των διοικητικών δικαστηρίων, η ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων του φορολογούμενου όσο και η απόκρυψη από αυτόν εισοδήματος [ΣτΕ 3953/2011, 496, 3955/2012]. Με βάση δε τα συμπληρωματικά στοιχεία η φορολογική αρχή, προκειμένου να εκδώσει τη συμπληρωματική πράξη προσδιορισμού του φόρου, μπορεί είτε να συντάξει την οικεία έκθεση ελέγχου στηριζόμενη μόνο στα έγγραφα που έχουν συντάξει όργανα άλλης φορολογικής αρχής ή άλλης δημόσιας υπηρεσίας είτε να τη συντάξει, αφού διενεργήσει η ίδια έλεγχο στα βιβλία και στοιχεία του φορολογούμενου, δυνάμει κατά τον έλεγχο αυτό να συνεκτιμήσει και τα έγγραφα της άλλης δημόσιας, φορολογικής ή μη, υπηρεσίας [ΣτΕ 1426/2000, 877/2002, 3706/2011, 3956/2012]. (σκέψη 12 ΣτΕ 1623/2016).

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, η με αρ./6-2-2019 εντολή μερικού φορολογικού ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας, εκδόθηκε κατόπιν του με αριθμό υπόθεσης/..... πληροφοριακού δελτίου (αρ. πρωτ. εισερχ. ΕΜΠ..../22-1-2019) του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Δ. Αττικής, σύμφωνα με το οποίο η επιχείρηση «....._ΑΦΜ» εξέδωσε φορολογικά στοιχεία για δυνητικά ανύπαρκτες συναλλαγές και ότι τα οκτώ (8) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 498.154,00 € στη χρήση 2009 και τα τρία (3) φορολογικά στοιχεία συνολικής καθαρής αξίας 103.800,00 € στη χρήση 2010, που έλαβε η προσφεύγουσα από την ανωτέρω εκδότρια εταιρία, είναι εικονικά τουλάχιστον ως προς το πρόσωπο.

Στη συνέχεια, η προσβαλλόμενη πράξη Κ.Β.Σ. εκδόθηκε κατά την περιέλευση στη διάθεση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. του με αριθμό υπόθεσης/...../2019 πληροφοριακού δελτίου του Σ.Δ.Ο.Ε. Ε.Δ. Αττικής, το οποίο **αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο**, ικανό να δικαιολογήσει την επιμήκυνση της κατ' άρθρο 84 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε. πενταετούς προθεσμίας παραγραφής στη δεκαετία, σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 4 περ. β', σε συνδυασμό προς το άρθρο 68 παρ. 2 περ. α' του Κ.Φ.Ε. και ακολούθως νομιμοποιείται η αρμόδια Δ.Ο.Υ. του λήπτη να εκδώσει πράξη επιβολής προστίμου εντός του προβλεπόμενου δεκαετούς χρόνου παραγραφής, εφόσον μπορεί να στηρίξει την απαιτούμενη εκ του νόμου σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως, η απαιτούμενη δε εκ του νόμου αιτιολογία συνιστά εσωτερικό ουσιώδη τύπο της διοικητικής πράξης, εφόσον ρητά απαιτείται με το άρθρο 64 του Κ.Φ.Δ. και η οποία διασφαλίζεται, εν προκειμένω, από το πληροφοριακό δελτίο του Σ.Δ.Ο.Ε..

Επειδή, από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο χρόνος παραγραφής για την υπό κρίση υπόθεση δεν είχε εκπνεύσει κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης χρήσης 2010, δεδομένου ότι ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας έλαβε γνώση των συμπληρωματικών στοιχείων στις 22/1/2019,

ήτοι πέραν της πενταετίας από την υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικείου έτους και επομένως τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις των άρθρων 68 παρ.2 και 84 παρ.4 του ν.2238/1994, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 5 του Ν.2523/97, περί δεκαετούς παραγραφής λόγω συμπληρωματικών στοιχείων, η επέλευση δε του χρόνου παραγραφής για τη χρήση 2010 συντελείται στις 31/12/2021.

Ως προς τον ισχυρισμό περί παράβασης νόμου.

Επειδή, οι επικαλούμενες διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 66 του Ν.4174/2013, όπως ισχύουν από 17/10/2015 και μετά, βάσει των διατάξεων του άρθρου 8 του Ν.4337/2015 και δεν αφορούν σε παραβάσεις που διαπράχθηκαν πριν το χρόνο έναρξης ισχύος τους (ήτοι πριν την 17/10/2015), καθώς σύμφωνα με τη νομολογία ο κρίσιμος χρόνος για τον καταλογισμό του προστίμου είναι ο χρόνος κατά τον οποίο συνέτρεξαν τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του και όχι ο χρόνος εκδόσεως της καταλογιστικής πράξεως. Ο χρόνος δε αυτός αποβαίνει κρίσιμος όχι μόνον για την εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπουν την αντικειμενική υπόσταση της παραβάσεως, αλλά και των διατάξεων που καθορίζουν το ύψος του προστίμου (βλ. *ΣτΕ 2579/1998, 1748/2001, 4597/2005, 103-104/2006, 2514/2009 και ΣτΕ 3935/2012*), εκτός εάν υπάρχει ρητή αντίθετη ρύθμιση.

Επειδή περαιτέρω, στην ΠΟΛ1249/2013 ορίζεται ότι :

«Με αφορμή γραπτά και προφορικά ερωτήματα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 55 και 66 του Ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170 Α΄/26.7.2013) και σε συνέχεια της εγκυκλίου μας ΠΟΛ. 1210/6.9.2013 , παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις:

1. Με τις διατάξεις της περίπτωσης γ΄ (ββ΄), της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του Ν.4174/2013 , ορίζεται ότι όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή, εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη. Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι, προϋπόθεση του τεκμηρίου της καλής πίστης του λήπτη εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου, αποτελεί η κατάθεση στη φορολογική αρχή των σχετικών με το εικονικό στοιχείο παραστατικών που να αποδεικνύουν ότι η αξία του στοιχείου έχει εξοφληθεί μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων. Επομένως, για τις παραβάσεις που διαπράττονται από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (26.7.2013) και έπειτα, εφόσον ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου προσκομίσει το πρώτον στη φορολογική αρχή που απαιτεί τα παραστατικά εκείνα που αναφέρονται στο εικονικό στοιχείο και αποδεικνύουν την πλήρη εξόφληση της αξίας του μέσω

πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων, το αργότερο μέχρι το χρόνο αυτό, τεκμαίρεται ότι ο λήπτης τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο σε αυτόν. Για τις παραβάσεις που έχουν διαπραχθεί πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (26.7.2013), δεδομένου ότι προγενέστερα της ημερομηνίας αυτής δεν υπήρχε αντίστοιχη διάταξη και δεν ήταν δυνατόν οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν το περιεχόμενο της νέας διάταξης και τη δυνατότητα που παρέχεται περί μη επιβολής προστίμου, εφόσον ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου προσκομίσει στη φορολογική αρχή που θα επιληφθεί πρώτη της υπόθεσης (π.χ. αρμόδια Δ.Ο.Υ., Επιτροπή του άρθρου 70Α κ.λπ.), μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, τα παραστατικά εκείνα που αναφέρονται στο εικονικό στοιχείο και αποδεικνύουν την πλήρη εξόφληση της αξίας του μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων, τεκμαίρεται ότι ο λήπτης τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο σε αυτόν.

2. Για τις υποθέσεις που έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα υπαγωγής στις ευνοϊκότερες διατάξεις, ενώ έχουν ήδη εκδοθεί οι αρχικές Α.Ε.Π., δεν απαιτείται η έκδοση νέας Α.Ε.Π. με το ευνοϊκότερο καθεστώς και μπορεί να συντάσσεται και υπογράφεται πρακτικό αποδοχής της διαφοράς. Για τις υποθέσεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 του άρθρου 66 του Ν.4174/2013 για τις οποίες εκδίδονται απευθείας οι Α.Ε.Π. με βάση το νέο καθεστώς, διότι ο υπόχρεος υποβάλλει ανέκκλητη δήλωση επιλογής των ευνοϊκότερων διατάξεων, δεν είναι δυνατή η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής επί των Α.Ε.Π. αυτών, σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 9 του άρθρου 66 του Κώδικα».

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση, ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Λάρισας απέδειξε ότι οι συναλλαγές πραγματοποιήθηκαν από πρόσωπο διαφορετικό από αυτό που αναγράφεται στα υπό κρίση στοιχεία, καθώς η εκδότρια εταιρία ήταν επιχείρηση φορολογικώς μεν υπαρκτή, συναλλακτικώς δε ανύπαρκτη. Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την καλή της πίστη στις υπό κρίση συναλλαγές, καθώς δεν απέδειξε τουλάχιστον την πλήρη εξόφληση των υπό κρίση φορολογικών στοιχείων μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων. Επομένως, η φορολογική αρχή ορθώς επέβαλε το προσβαλλόμενο πρόστιμο και ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας τυγχάνει απορριπτέος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 29/10/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία "....." με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση :

Κ.Β.Σ.

Η με/15-9-2020 πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ. χρήσης 2010 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Λάρισας.

Ποσό καταλογισμού $103.800,00 \times 10\% = 10.380,00 \text{ €}$

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.